

Tato námitka není však důvodná, neboť § 6 superarbitračního předpisu rakouského A - 42, jenž pro gážisty dosud platí, předepsal výslovně, že žádost o zahájení superarbitračního řízení musí býti doložena lékařským vysvědčením.

Jinak bylo by pouze podotknouti, že ze spisů správních není sice zjevno, že byl st-l k superarbitraci navržen z moci úřední, ale i kdyby dotyčná tvrzení stížnosti odpovídala skutečnosti, nebyla by shora uvedená námitka důvodná. Stížnost uvádí totiž, že k oné superarbitraci (na jaře 1922) nedošlo proto, že ji st-l sám odmítl, a to z důvodu, že chtěl býti superarbitrován jako gážista aktivní a nikoli jako gážista záložní. Nemohla-li se však superarbitrace ona provésti pro odpor st-lův, stal se bezpředmětným i návrh na její provedení, a nemůže se ho tedy st-l právem dovolávat pro superarbitraci, o kterou žádal později. — — —

Č. 6029.

Pozemková reforma: Není nezákonné, uloží-li stpú vlastníku, jemuž propouští půdu ze záboru podle § 11, odst. 1 záb. zák., povinnost, aby převzal určitý počet zaměstnanců.

(Nález ze dne 5. listopadu 1926 č. 22.580.)

Věc: Oliver S. v M. proti státnímu pozemkovému úřadu o propuštění nemovitosti ze záboru.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se jako nezákonné, pokud — — —; jinak se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — — Propouštěje st-li půdu ze záboru podle § 11 záb. zák., uložil žal. úřad st-li podle § 75, odst. 3 náhr. zák. za povinnost převzít zaměstnance velkostatku v počtu a druhu úměrném vlastnostem a rozloze ze záboru propuštěného majetku, jak jejich počet a druh budou mu uloženy státním pozemkovým úřadem.

Stížnost proti tomuto výroku brojí námitkou, že povinnost takovou možno uložiti vlastníku jen tehdy, propustí-li se mu přiměřená část majetku v mezích druhé věty § 11 záb. zák., že však minimum v mezích první věty § 11 záb. zák. takovým závazkem zatíženo býti nemůže. Avšak § 75, odst. 3 náhr. zák. takového obmezení nestanoví, naopak přidržuje se dikce § 11 záb. zák., který v mezích první věty poskytuje vlastníku zabraného majetku nárok na příděl, a v mezích věty druhé umožňuje propuštění dalších nemovitostí, dává státnímu pozemkovému úřadu právo, aby při rozhodování o přídělu nebo propuštění nemovitostí dle § 11 záb. zák., tedy i při rozhodování podle první věty § 11 záb. zák., vlastníku závazek takový uložil.

Bylo proto námitku tuto zamítnouti jako bezdůvodnou. — — — —

Č. 6030.

Vojenské věci: Podle zák. č. 117/1924 stačí vyhlášení klasifikace koní způsobem v obci obvyklým; individuálního vyrozumění jednotlivých držitelů koní není třeba.

(Nález ze dne 6. listopadu 1926 č. 1887.)

V ě c: František L. v K. proti zemské správě politické v Praze o pře-
stupku zákona o požadování doprav. prostředků pro účely vojenské.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Trestním nálezem osp-é v K. ze 3. srpna 1925 byl st-l
uznán vinným přestupkem § 16 zák. ze 13. května 1924 č. 117 Sb.,
spáchaným tím, že svoje koně nepředvedl ke klasifikaci koní, a odsou-
zen dle § 49 cit. zákona k pokutě 200 Kč, po případě do vězení na 4 dni.
Odvolání z toho podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno, poněvadž
skutková povaha přestupku jest prokázána konaným šetřením a vlast-
ním doznáním st-lovým.

O stížnosti uvažil nss toto:

Dle § 16 odst. 3 cit. zák. jest každý držitel koně povinen jej buď
sám předvésti anebo dáti předvésti ke klasifik. komisi a podrobiti klasi-
fikačnímu řízení, pokud nejde o koně osvobozeného od povin. odevzdání.
St-l nepopírá, že nepředvedl své koně ke klasifikaci, brání se však jako
v řízení správním námitkou, že se přes to nedopustil přestupku, pro
který byl odsouzen, poněvadž konání klasifikace nebylo předepsaným
způsobem vyhlášeno.

V 2. odst. § 16 jest nařízeno, že provádění klasifikace jest ve všech
obcích způsobem v místě obvyklým vyhlásiti. St-l tvrdí, že tomuto před-
pisu vyhověno nebylo, poněvadž dosud vedle vyhlášky na úřední desce
bývali jednotliví držitelé koní obcí vyrozumíváni oběžníkem o konání
klasifikace koní, což se tentokráte nestalo. Stojí tedy st-l na stano-
visku, že obec byla povinna upozorniti jej individuálně oběžníkem na
konání klasifikace koní, poněvadž v minulých letech tak činila. Názor
tento jest mylný. Zákon nařizuje, že provádění klasifikace má býti způ-
sobem v místě obvyklým vyhlášeno, to značí uvedeno ve všeobecnou
známost. Toto vyhlášení pak se má státi způsobem, jaký jest v obci
obvyklý, t. j. na př. vyvěšením vyhlášek na úřední tabuli, plakátováním,
vybubnováním a pod. Jest tedy zákonem předepsána pouze vy-
hláška o konání klasifikace, nikoli však individuální upozorňování jed-
notlivých držitelů koní na konání klasifikace. Není-li však takové indi-
viduální uvědomování vůbec zákonem nařízeno, jest pro posouzení otáz-
ky viny st-lovy beze všeho významu okolnost, že město K. v dřívějších
letech upozorňovalo každého jednotlivého držitele koní na konání kla-
sifikace oběžníkem, a nemůže za platnosti zák. č. 117 z r. 1924 opome-
nutí individuálního upozornění zprostiti držitele koní povinnosti před-
vésti je ke klasifikaci, po případě exkullovati je z přestupku, vyzna-
čeného v odst. 1. § 49. — — — —

Č. 6031.

Živnostenské právo. — Samospráva obecní. —
Administrativní řízení: * Obec není legitimována odporovati
ani v pořadí stolic správních opatření živnostenského úřadu, jímž na
základě § 51 živn. řádu byly stanoveny maximální sazby pro živnost
kominickou.

(Nález ze dne 6. listopadu 1926 č. 20.723.)